

I.M.K.A.Ω.M.

Ι.Ν. Αγίων Αποστόλων
Πέτρου και Παύλου
Πεύκης

Αποστολικοί Αντίλαλοι

Εβδομαδιαία έκδοση του Ιερού Ναού
Αγίων Αποστόλων Πέτρου & Παύλου Πεύκης

Τηλ. 2108027738, email: agioi.apostoloi@gmail.com

www.agioiapistoloi.gr

Κυριακή 23 Αυγούστου 2026

Απόδοσις εορτής Κοιμήσεως της Θεοτόκου

Άγιος Λούππος, Άγιοι Ειρηναίος και Πόθεινος
Ιερομάρτυρας, επίσκοποι Λουγδούνου, Όσιος
Καλλίνικος Πατριάρχης Κωνσταντινούπολης

Έτος: 833 - Αριθμός τεύχους: 19

Απόδοσις εορτής Κοιμήσεως της Θεοτόκου

Απόστολος: Πρὸς Φιλιππησίους, β' 5-11 - Ευαγγέλιο: Κατὰ Λουκᾶν, Γ' 38-42, ΙΑ' 27-28

Υπὸ Δημητρίου Φαραστέλη, θεολόγου

«Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καὶ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας» (Λουκ. 11,27).

Ἡ Ευαγγελικὴ περικοπὴ τῆς ἡμέρας ἀναφέρεται σε δυο περιστατικά, στα οποία πρωταγωνίστησε ὁ Κύριος. Το πρῶτο εἶναι ἡ συνάντησή Του με τὶς ἀδελφές του Λαζάρου Μάρθα καὶ Μαρία στο σπίτι τους στη Βηθανία. Κατὰ τὴ συνάντησιν αὐτὴ ἡ μὲν Μαρία ἐγκατέλειψε ὅλες τὶς ἀσχολίες τῆς καὶ κάθισε στα πόδια τοῦ Χριστοῦ γιὰ νὰ ἀκούσῃ τὴ διδασκαλία Του, ἡ δὲ Μάρθα ἔκανε τὰ πάντα γιὰ νὰ Τον περιποιηθεῖ. Μάλιστα διαμαρτυρήθηκε στὸν Κύριο, γιὰτὶ Εκείνος ἔδειξε νὰ ἀδιαφορεῖ γιὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ ἀδελφή τῆς δὲν τὴν βοήθησε. Ὁ Χριστὸς τῆς ἐπισήμανε ὅτι δὲν πρέπει νὰ μεριμνοῦμε γιὰ πολλὰ καὶ δευτερεύοντα πράγματα ἀλλὰ μόνο γιὰ τὸ ἀγαθό: «Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλὰ· ἐνὸς δέ ἐστι χρεία· Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἥτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς» (Λουκ. 10,41-42).

Το επόμενο περιστατικό αναφέρεται στον λόγο που μια άγνωστη γυναίκα εκστόμισε, μετά το κήρυγμα του Κυρίου στον λαό, προφανώς επηρεασμένη από το βάθος του περιεχομένου του: **«Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καὶ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας»** (Λουκ. 11,27), η οποία μακάρισε τη μητέρα του Χριστού, που Τον γέννησε και Τον θήλασε. Και η μητέρα εκείνη δεν ήταν άλλη από την Υπεραγία Θεοτόκο της οποίας την απόδοση της κοιμήσεως γιορτάζει η Εκκλησία μας σήμερα. Η εορτή προσφέρεται για να παρουσιάσουμε τους λόγους για τους οποίους η Εκκλησία μας αποδίδει τόσο μεγάλη τιμή στο πρόσωπο της Παναγίας, αλλά και τον ενδεδειγμένο τρόπο απόδοσης αυτής της τιμής.

Σύμφωνα με τον Ιωάννη τον Δαμασκηνό: «τιμούμε την Παναγία επειδή είναι μητέρα του Θεού. Δεν την τιμούμε μεμονωμένα, αλλά τη σχέση της με το Χριστό. Έτσι, η τιμή που δείχνουμε στη Θεοτόκο, όχι μόνο δε μειώνει τη λατρεία μας προς τον Θεό, αλλά έχει ακριβώς το αντίθετο αποτέλεσμα. Όσο περισσότερο τιμούμε τη Θεοτόκο, τόσο περισσότερο συνειδητοποιούμε τη μεγαλειότητα του Υιού της, επειδή τιμούμε τη Μητέρα ακριβώς λόγω του Υιού» (Κάλλιστος «η ορθόδοξη Εκκλησία» σελ. 408-409).

Η έξαρση της τιμητικής προσκύνησης της Παναγίας ως μεμονωμένου προσώπου, ανεξαρτήτως του Υιού, συνιστά αίρεση μέσα στην Εκκλησία. Είναι μία από τις βασικές δογματικές διαφορές της Ορθόδοξης Εκκλησίας από τη Ρωμαιοκαθολική ομολογία, η οποία υπερτιμά τη Θεοτόκο, δημιουργώντας ολόκληρη και νεοφανή θεολογία, τη λεγόμενη Μαριολατρεία, που αποδίδει σ' αυτήν ιδιότητες που δεν έχει, όπως π.χ. η άσπορος σύλληψη. Η Παναγία εξαρτάται αποκλειστικά από τον Κύριο και υπάρχει και τιμάται μέσα στην Εκκλησία σε απόλυτη συνάντηση μαζί Του. Και αυτό συμβαίνει γιατί η Παναγία αφοσιώθηκε στην έμπρακτη εφαρμογή του νόμου του Θεού και δεν παρέβηκε ποτέ το θέλημά Του. Τήρησε σε τέτοιο βαθμό και με απόλυτη ακρίβεια τις θείες εντολές, ολοκληρώθηκε ως πρόσωπο και έγινε μέτοχος στη Θεία ζωή. Την Παναγία, που ήταν άσπιλη και άχραντη, διάλεξε ο Θεός ως ναό για τον εαυτό Του, προτιμώντας την απ' όλη την κτίση. Με την

εκούσια αποδοχή του Θείου θελήματος η Παναγία ξεπέρασε κάθε κορυφή αγιότητας. Ένας ακόμη άλλος βασικός λόγος της τιμητικής προσκύνησης της Παναγίας είναι το γεγονός ότι η Παρθένος άνοιξε τους ουρανούς για μάς τους γήινους ανθρώπους. Ακούμε κατά τη διάρκεια της ακολουθίας των χαιρετισμών, να επιβεβαιώνεται emphaticά αυτή η αλήθεια: **«Χαῖρε, κλῖμαξ ἐπουράνιε, δι’ ἧς κατέβη ὁ Θεός. Χαῖρε, γέφυρα μετάγουσα τοὺς ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν. Χαῖρε, ὅτι τὰ οὐράνια συναγάλλεται τῇ γῇ. Χαῖρε, ὅτι τὰ ἐπίγεια συγχορεύει οὐρανοῖς»** (Στίχοι του Ακαθίστου ύμνου).

Εννιά μέρες έχουν περάσει από τη γιορτή της Κοίμησης της Θεοτόκου και ο ιερός υμνογράφος διατρανώνει και πάλι σήμερα την πίστη του στο θαυμαστό γεγονός ψάλλοντας: «Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον, καὶ προστασίαις ἀμετάθετον ἐλπίδα, τάφος καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν». Γι’ αυτό κι εμεῖς, πιστά τέκνα της Παναγίας Μητέρας μας, προστρέχουμε προσκυνητές στη χάρη της, για να της εκφράσουμε την αγάπη και την ευγνωμοσύνη μας και να εμπιστευτούμε στη μητρική της αγάπη τα αιτήματα και τις λαχτάρες της ψυχῆς και της ζωῆς μας. Προστρέχουμε στη χάρη της με την πίστη και τη βεβαιότητα ὅτι και «ἐν τῇ Κοιμήσει» η Παναγία μας «οὐ κατέλιπε τὸν κόσμον», ἀλλὰ βρίσκεται πάντοτε ἀνάμεσά μας παρισταμένη ταυτόχρονα και στον επουράνιο θρόνο του Υιού της, για να ακούει τα αιτήματα των ψυχῶν μας και να πρεσβεύει αδιάλειπτα για μάς. Αυτή την πίστη μας ὅτι η Παναγία μετέστη του κόσμου, ὅχι για να μάς εγκαταλείψει, ἀλλὰ για να ολοκληρώσει την αποστολή της ως «γέφυρα μετάγουσα ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν». Κοιμήθηκε η Παναγία μας, ἀλλὰ ἀπὸ την ἡμέρα της κοίμησης της μένει πάντοτε ἀγρυπνη, προκειμένου να μεριμνά για τις δικές μας ἀνάγκες, προκειμένου να μεσιτεύει στον θρόνο του Θεοῦ για τη δική μας σωτηρία.

Μια διαρκῆς μεσιτεία ἦταν ἄλλωστε η ζωή της Παναγίας μας, ἀπὸ τον γάμο στην Κανά μέχρι την ἡμέρα της Σταύρωσης του Χριστοῦ ἔστεκε πάντοτε δίπλα Του σιωπηλῇ, ἀλλὰ εὐγλωττῇ μεσίτρια για χάρη των ἀνθρώπων. Γιατί, ἀν με τη γέννηση του Χριστοῦ ἔκανε η Παναγία τον Υιὸ του Θεοῦ οικεῖο στον ἄνθρωπο, με την κοίμηση της ἔκανε τον ἄνθρωπο οικεῖο στον Θεό, προσφέροντας τον εαυτό της ὅχι μια φορὰ, ἀλλὰ

διαρκώς στη διακονία του σχεδίου της Θείας Πρόνοιας για τη λύτρωση του ανθρώπου. Και για να κάνει πιο απτή και πιο συγκεκριμένη αυτή την προσφορά της, μάς χάρισε τις ιερές εικόνες της για να την αισθανόμαστε δίπλα μας, για τη βλέπουμε με τα ανθρώπινα μάτια μας, για να την αγγίζουμε και να την ασπαζόμαστε, για της λέμε τον πόνο μας και για να νιώθουμε το βάλσαμο της παρηγοριάς και της παράκλησης της στην ψυχή και στη ζωή μας. Αδελφοί μου, όσοι από μάς επιθυμούμε τη ζωή, όσοι από μάς ποθούμε τον Παράδεισο, ας προστρέξουμε στη μητέρα της Ζωής, ας προστρέξουμε στον νοητό παράδεισο, στην Παναγία μας, και ας τη παρακαλούμε να μάς κάνει μετόχους της αιώνιας ζωής και του παραδείσου, που Εκείνη απολαμβάνει μαζί με τους αγγέλους και την Παναγία Τριάδα αιωνίως.

Στο πρόσωπο της Κυρίας των Αγγέλων ο Θεός φανέρωσε στον άνθρωπο ότι πλησίαζε η ώρα να ανεβεί και πάλι στην παραδείσια μακαριότητα, υποδεικνύοντας του μια μυστική κλίμακα, την οποία θα μπορούσε να ανέλθει με ασφάλεια, αφού Εκείνος θα τη στερέωνε ασάλευτα με τη δική Του κάθοδο. Κλίμακα θαυμαστή γίνεται η Θεοτόκος με την ατίμητη και δυσερμήνευτη για την ανθρώπινη ιδιοτέλεια προσφορά της ζωής της στον Θεό και στον άνθρωπο. Η προσφορά της ήταν η θυσία της ζωής της σε ένα έργο μεγαλειώδες, στο έργο της κένωσης του Θεού για την κατά Χάρη θέωση του ανθρώπου. Και ο Θεός την χρησιμοποιεί σαν σκάλα για την κάθοδό Του στην ανθρώπινη φτώχεια. Την καθιστά θρόνο της επίγειας ταπείνωσής Του. Μετατρέπει την ταπεινή γαστέρα της σε παλάτι ευρύτερο του ουρανού. Ανυψώνει την κεχαριτωμένη στην υπέρλαμπρη δόξα της Μητέρας του Θεού. Μητέρα του ελέους και της στοργής, της καταλλαγής και της συμφιλίωσης των άνω και των κάτω! Μητέρας των γήινων ανθρώπων και βασίλισσα των Αγγέλων. Αυτή είναι η μυστική κλίμακα για τα ουράνια δώματα.

Μακάρι να μάς αξιώσει ο Θεός να ανεβαίνουμε διαρκώς τα μυστικά σκαλοπάτια αυτής της κλίμακας προς την τελική συνάντηση και ένωση μαζί Του.

ΑΜΗΝ!